

gere Tid vil være forhindret fra at deltage i vore Møder.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forstj. Udlændinge.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1125 ff.)

Sagenfattes under Forhandling.

Bloug: Jeg skjønner ikke, at der kan være nogen Anledning til at drøfte dette Lovforslag, inden de samme ledsagende udførlige Bilag ere undersøgte af et Udvalg, og hvis Thinget er af samme Mening som jeg og vil følge den Praxis, som det i en Række af Aar har fulgt, skal jeg tillade mig, naar Formanden erklærer Diskussionen for sluttet, at foreslaa Nedsættelsen af et Udvalg paa 3 Medlemmer.

Da Ingen yderligere begjærede at yttre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 39 Stemmer.

Bloug: Jeg foreslaar altsaa Nedsættelse af et Udvalg paa 3 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig herom eller stille noget andet Forslag, gik man til Afstemning, hvorved ovennævnte Blougs Forslag

vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Formanden: Valget af Medlemmer vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Beskyttelse for Varemærker.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1139 ff.)

Sagenfattes under Forhandling.

Jessen: Ved den Forøgelse, som Vareomsætningen har faaet paa Grund af de forbedrede Kommunikationsmidler, særlig Jernbanerne, saavel som ved den overordentlige Virtuositet, hvorved vor Tid har forfaaet at forfalde gode Varer og efterlignede gode Varer, er der naturlig opstaaet en særdeles Trang til at søge Beskyttelse for de Betegnelser, som skulle angive de gode Va-

rer til Afskillelse fra andre i den almindelige Om sætning. Den Beskyttelse, som hidtil har været givet ved Lovgivning, indskrænker sig til, hvad der findes derom i Straffelovens § 278 2det Stykke og Firmaloven, men denne Beskyttelse angaar egentlig kun Navnemærkerne og indeholder end ikke for disse noget stærkt Værn mod Misbrug, — saadanne Misbrug ere jo især rigt forefaldne sjældnere. Derimod indeholde disse Bestemmelser ikke noget Værn mod Misbrug af Figurmærker paa Varerne, med mindre den udelukkende Ret til saadanne Mærkers Benyttelse bliver anerkjendt. Brugen af Figurmærker har jo vel her til Lands rimeligvis netop paa Grund af den manglende Beskyttelse for disse været meget lidet udbredt, skjøndt der ganske vist er Trang for de Handlende til at benytte figurlige Varemærker, dels fordi det kan være af Vigtighed for flere deres Varekilder, at lade navnlig deres Konkurrenter være vidende om, hvorfra de modtage deres Varer, som have vundet Anseelse, og for at ikke deres Konkurrenter skulle søge hen til den samme Kilde, hvorved den dels kan blive udtørret og dels blive kostbarere at benytte. Dels have disse Varemærker jo stor Betydning for Handelsomsætningen i Ulandet og i Særdeleshed for den oversjøiske Handel, hvor der kun spørges lidet om Navne, men hvor det nu er Praxis at lade Varerne saa godt som udelukkende blive betegnede ved Figurmærker. Det er derfor af Vigtighed, for at vor Handel ogsaa her i Landet kan bevæge sig med samme Lethed som i andre Lande, at der staffles Midler til, at saadanne Varemærker med Nytte kunne benyttes af Handlende, som dertil trænge. Det er endelig ogsaa af den Grund af Vigtighed, at der jo er flere Slags Varer, som er af den Bestaenhed, at det er vanskeligt derpaa at kunne benytte Firmanaavne eller Navne paa Produktionsstedet. Det er derfor, forekommer det mig, klart, at der er stor Trang til, at en Lov som denne herfra gives, og at det baade er for tjenstligt og meget vel begrundet, at dette Lovforslag er forelagt. Naar jeg imidlertid vilde tillade mig at yttre mig om Sagen, og navnlig angaaende nogle Hovedpunkter i den, da sker dette med den Erkjendelse, at der fra den høitærede Regerings Side baade har været foretaget en nøiagtig Overveielse af de vanskelige Punkter, og at Afgjørelsen af, hvad der var det Rette at vælge, har været Genstand for en omhyggelig Drøftelse; men netop ogsaa derfor mener jeg, at det er rigtigt, at det bliver drøftet her i det høie Thing, hvorvidt den Afgjørelse, der ved Lovforslagets Paragrafer er truffen med Hensyn til flere af disse tvivlsomme Spørgsmaal, i og for sig kan ansees som den rette. Jeg har derfor ikke taget Ordet, for allerede i dette Dieblik bestemt at udtale min Mening om, hvorledes Sagen kunde ordnes, men kun for at give mit Bidrag til, at en